

Mehmet Taha Boynikoğlu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

13.09.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Taha Boynikoğlu

Yayınlanmış şiirleri dışında özel olarak yazdığı onlarca şiiri bulunur.
Instagram: @dearmetaboy dan görüş ve önerinizi iletebilirsiniz...

Ađaç

Önümde ev arkamda ađaç.
Ne yıllar gördüm ki bu kaç.
Altımda gövde kafamda taç.
Güneş bugün yine aç.

Mehmet Taha Boynikoğlu

Aşkın Esintisi

Göz bebekleri atar aşk oklarını.
Sıcacık bir bahar yaprağı konar sanki kalbine.
Yerinde sayıklayan o kıpkırmızı dillerle.
Bir güzel dansı başlar vakti geldiğinde.

O vakit karşılayacak değil ya bir gündüz vakti ömrünün.
Bir vakit zuhur olur yakar ateşini kömürün.
Düşlerinde yarattığın bir hayret köşkünün.
Kalbinden gönle giden bir sönmez çerağ gibi.

Mehmet Taha Boynikoğlu

İki vadi arasında.

Ruhumun bir handan seyrer hayalleri.
Göğsüme vurulmuş eskimiş prangalar.
Sımsıcak zincirler ruhumu.
Ya mahşerdeyim yada bura bir kül vadisi.

Bir adım kalmışken gökkuşaklarına.
Soramıyorum.
İki vadinin arasına beni zincirleyen kimdir.
Düşlerimle kül vadisinde beni hapseden kimdir.

Ve zaman tek öğretmenim, tek ilacım oluverir.
Zincirlerin ve prangaların hikayesini anlatıverir bana
Son satırlarında ağlamaya başlarız.
Ne öncesi ne başı farklıdır.
Anlarım ki ne gelen olmuş ne giden.
Ne vuran, ne bağlayan
Burada ve daima,
Bir tek ben kalmışım.

Mehmet Taha Boynikoğlu

Koş

Gelecek için pes etme koş.
Olma engelli meydanı boş.
Doğruya giden yolda daima koş.
Başarın azminden alsın feyzini,
Zorluklar sadece mayhoş.

Mehmet Taha Boynikoğlu

Meyus Gölgelele

Lağvetse meyus gölgelele kollarının altında.
Hoş bir anıyla kalıverse.
Gönlünden lütuf bulan üç kadeh.
İhlaslı şarabından verse.
İkisi yarım kalan kalplere
Biri, yarım kalan rüyalarıma.

Mehmet Taha Boynikoğlu

Yalnızlık

Bir manolya tanesi ile selamlar baharın ilk ışığını.
Tazecik çiçeklerin ardından güneşe doğru.
Her sabah başlayan serin nefhaların dokunuşu.
Gökkuşakları dahi, dokunur tacına doğru.
Ve bir kış akşamı gelip çatar, soğuk rüzgarlar onu dallarından koparıverir.
Yapayalnız kalmıştır artık.
Ulaşılamaz tepeler, bir anda bırakıvermiştir onu.
Çiğnenir, kirleniverir,
Ve en sonunda, benliğini kaybeder.
Bir tek, gecelerin gelişini bekler artık.
Anlamıştır ki.
Geceler,
Onu gizleyebilen tek şeydir.
Görölmek, tanınmak dahi istemez çünkü.
Acılarla yüzleşen manolya gitgide solar
Ve kışın ilk sabahında bir diken oluverir.

Mehmet Taha Boynikoğlu